Ministerieel besluit tot voorlopige opheffing van de bescherming als monument van de Hoeve ’t Bergske in Hulshout

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:
- het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.2.1, 1°;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2024 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering, artikel 2, 1°;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2024 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 5, §1, eerste lid, 3°.

Vormvereisten

Dit besluit kwam tot stand volgens de procedurestappen en de vormvereisten, beschreven in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.2.3 tot en met 6.2.5.

De volgende vormvereisten zijn vervuld:
- De opheffing van de bescherming als monument werd onderzocht.
- De bevindingen van het onderzoek zijn opgenomen in een opheffingsdossier.
- Het advies over de opheffing van de bescherming van het onroerend goed werd gevraagd aan de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed op 26 maart 2026.
- De behandeling van het advies is opgenomen als bijlage 3 bij dit besluit.

Motivering

De Hoeve ’t Bergske en omgeving werden beschermd als monument en dorpsgezicht bij koninklijk besluit van 6 oktober 1980, omwille van de artistieke en historische waarde. Dit besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1980.

De bescherming als monument van 6 oktober 1980 wordt opgeheven omdat de erfgoedwaarden van het beschermde goed onherstelbaar zijn aangetast of verloren gegaan.

Voor de eerste bescherming van de Hoeve ’t Bergske: woonhuis met stal als monument (koninklijk besluit van 28 juli 1977) wordt parallel een opheffingsprocedure opgestart.

Op het ogenblik van de bescherming verkeerde de *Hoeve ’t Bergske* in een vervallen toestand. Daarna volgden twee decennia van leegstand. Vanaf 1999 werkte de rechtsvoorganger van het agentschap Onroerend Erfgoed, in samenspraak met de

eigenaar en Ruimtelijke Ordening, een verplaatsingsvoorstel voor het hoofdgebouw uit. Dit voorstel evolueerde echter tot de afbraak van de oorspronkelijke volumes en heropbouw in moderne materialen en technieken op een andere locatie van alle gebouwen, met uitzondering van het ook te herbouwen bakhuis. De gebouwen werden volledig in nieuwgebakken rustieke baksteen herbouwd, met een grote nadruk op functionaliteit (een voorbeeld hiervan zijn de drie grote garagepoorten). Het vroegere pittoreske aspect van een eclectische architectuur, beschaduwd door monumentale bomen ging grotendeels verloren. Er moest een klein raakvlak behouden blijven tussen de oude en de nieuwe inplanting (de bouwaanvraag werd ingediend op 5 mei 2000. De rechtsvoorganger Onroerend Erfgoed gaf hiervoor een gunstig advies op 2 augustus 2000). De terp waarop de woning gelegen was, zou behouden blijven. De bouwaanvraag respecteerde grotendeels de oorspronkelijke plattegronden en volumes. Uitzondering was de vergroting van de woning tot een L-vorm. De lage graad van detaillering van de nieuwe gevelopstanden en de afwezigheid van interieurelementen op het bouwplan stonden echter een getrouwe reconstructie in de weg. Een archeologisch onderzoek of de recuperatie van oude elementen werden niet opgelegd. In deze plannen verloor de bij de woning aansluitende stal haar vroegere functie én herkenbaarheid.
Bij de realisatie van herbouw en verplaatsing vanaf 2002 werd echter grondig afgeweken van de goedgekeurde plannen. De verplaatsing van de gebouwen naar het noorden en naar het westen was ruimer dan voorzien in het goedgekeurde plan, waardoor het raakvlak met de oude grondplannen verdween. Ook kregen de grondplannen van de nutsgebouwen een andere vorm, oriëntatie en grootte. Het is dan ook onzeker in welke mate de oorspronkelijke terp bewaard bleef dan wel heraangelegd werd. Hoe dan ook heeft de bouw van een onderkelderde woning de archeologische waarde van de site aangetast. Op deze inbreuken volgde geen handhaving.

In 1999 verantwoordde de rechtsvoorganger van het agentschap Onroerend Erfgoed de verplaatsing van het hoofdgebouw als standplaatsverbetering voor de monumentale bomen rond de hoeve. Deze werden evenwel in 2006 met vergunning gekapt.

DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING EN FINANCIËN, VLAAMSE RAND, ONROEREND ERFGOED EN DIERENWELZIJN BESLUIT:

Artikel 1. Het koninklijk besluit van 6 oktober 1980 tot bescherming als monument en dorpsgezicht van Hoeve ‘t Bergkse en omgeving, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1980, wordt voorlopig gedeeltelijk opgeheven.

Art. 2. Het beschermde goed de Hoeve ’t Bergkse, Booischotseweg 132 in Hulshout, waarvan de bescherming als monument voorlopig wordt opgeheven, bevindt zich op het perceel met de volgende kadastrale gegevens: Hulshout, 1ste afdeling, sectie D, perceelnummer 382 A.

Het plan met de aflijning van het beschermde goed waarvan de bescherming als monument voorlopig wordt opgeheven en de plaats van de aanplakking van het bericht over het openbaar onderzoek is gevoegd als bijlage 1 bij dit besluit.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van het onroerend goed waarvan de bescherming voorlopig wordt opgeheven, wordt als bijlage 2 bij dit besluit gevoegd.

Art. 3. In het koninklijk besluit van 6 oktober 1980 tot bescherming als monument en dorpsgezicht van Hoeve 't Bergkse en omgeving wordt artikel 1 opgeheven.

Brussel, 29/10/26

De Vlaamse minister van Begroting en Financiën, Vlaamse Rand, Onroerend Erfgoed en Dierenwelzijn,

Signed by:Ben Weyts (Signature)
Signed at:2026-10-29 00:27:22 +01:00
Reason:Ik keur dit document goed

Weyts Ben

Vlaamse overheid

Ben WEYTS